INFLOREŞTE SPORTUL IN REGIUNILE PATRIEI NOASTRE

PE SIRET, la vale...

Cintec de slavă înălțăm partidului iubit
Comuniștii sînt oameni de ispravă
Noi prin lupta lor am biruit.

(din programul echipei artistice din Răcăciuni — regiunea Bacău)

* *

La geneză, e un firicel cristalin. Apoi, în eterna sa metamorfoză, devine pîrîiaș zglobiu. Incetul cu incetul prinde puteri și aleargă năvalnic la vale. Siretul, sau Hierasus, cum se numea cu două milenii în urmă, curge astăzi printr-o țară nouă. Bătrînii, sfătoși de felul lor, zic că Siretul curge astăzi mai încet ca altădată. Nici nu-i de mirare. De ce s-ar grăbi? Sînt doar atîtea de văzut și auzit. Ș-apoi cite nu-i povestesc Bistrița, Moldova, Trotușul, Bîrladul și Buzăul?

Cite nu s-au schimbat pe plaiurile moldovene? Multe! Foarte multe. Oamenii de pe aceste locuri sînt grăbiți. Secole și decenii nu s-a făcut mai nimic. Acum trăiesc o viață nouă, se construiește ziua de miine, sînt multe de făcut. Au răsărit, ca din pămînt, fabrici, uzine, cămine culturale, noi locuințe, s-au întins șosele și poduri. Intreaga gamă a construcțiilor e prezentă în multiplele ei forme, fie în orașe, fie în sate sau chiar în cel mai mic și îndepărtat cătun.

Pe valea Siretului, pe văile riurilor din apropiere, pe cuprinsul celor două regiuni, Bacău și Galați, noul își semnează prezența în formele vieții zilnice. Iți iese în cale pretutindeni. Iată-l sub forma cărții de algebră în miinile mari și bătătorite ale țapinarului, în acordurile nemuritoare ale muzicii lui Bach revărsată într-un nou apartament de la Bicaz, în firul tremurînd de relon ce se naște la Săvinești. Privește-l! Acum e sub forma echipei de agitație a Intreprinderii Comunale Galați, intilnită într-o duminică după-amiază în comuna Tudor Vladimirescu, sau se află în brațele vinjoase ale sudorului de la S.N.G. care-și duce acasă televizorul. Toate aceste forme de manifestare ale noului se datoresc Partidului nostru drag, care călăuzește pașii omului zilelor noastre spre o viață din ce în ce mai imbelșugată.

Noua generație nu cunoaște adevărul crud al cuvintelor: foame, mizerie, șomaj, lipsă de drepturi, teama zilei de miine; cuvinte care altădată reprezentau pe aceste meleaguri o tristă realitate.

Noua generație are preocupări multiple. Se construiește, se invață, se face sport. Se face sport pe malul Siretului așa cum nu s-a făcut niciodată. Mii și zeci de mii, sute de mii, incalță pantoful de tenis și cunosc verdele stadioanelor, elasticitatea barei de haltere, tremurul plasei intinse între cei doi stilpi, fiorul apei despicate de brațe oțelite și bucuria primei victorii sportive.

* *

Frumosul stadion din Bacău înfățișat în fotografia alăturată, cunoaște o animație neobișnuită în „zilele de meci". Atunci, băcăoanii își susțin cu entuziasm echipa lor favorită, Dinamo (cat. A) și Steaua Roșie (cat. B).

BACĂUL SPORTIV PE SCURT...

In trecut, numărul sportivilor din acest oraș se ridica la cîteva zeci, astăzi, numărul membrilor U.C.F.S. trece de 12.700, iar al asociațiilor de 40. Aproape 20 de antrenori pregătesc pe 51 de baze sportive, aflate în oraș, un număr mare de sportivi fruntași. In ridicarea măiestriei sportive s-au obținut frumoase succese: la șah, 3 sportivi categoria I, 26 a II-a, 55 a III-a, 165 a IV-a, 116 a V-a. La atletism 6 categoria a II-a și 26 a III-a. La fotbal 18 cat. I, 18 cat. a II-a, la tir, 2 cat. I și 8 cat. a II-a.

* * *

Dialog pe marginea unui afiș...

O pală de vînt, venită de departe, scutură coamele dezgolite ale copacilor, mătură șoseaua și într-o ultimă sforțare izbește afișul colorat pe care un tînăr se străduie să-l prindă pe peretele Sfatului popular din Furceni.

Acesta prinse bine afișul, cu cuie, apoi se dădu doi pași înapoi și începu să-l citească cu voce tare, cu glas apăsat, parcă ar fi vrut să-l învețe pe dinafară:

Se dezvoltă sportul în regiunea Galați. In 1956 au fost 353 asociații sportive, iar în 1960 numărul lor a ajuns la 598. Membrii U.C.F.S. în 1956 — 51.820, iar acum 161.781, participanți la cros în 1956 — 44.000, iar în 1960 — 85.000.

Se opri o clipă, apoi, se apucă să citească în partea dreaptă a afișului:

Baze sportive în 1956 — 570, iar în 1960 — 830, cadre tehnice sportive cu patru ani în urmă — 540, iar la sfîrșitul lui 1960 — 850.

— Ce faci, Costică, aici?

Tînărul, surprins, — se credea doar singur — răspunse zîmbind:

— Iacă, poate m-or întreba băieții ce scrie pe afișul adus de la Tecuci și ca să nu mă fac de rîs...

— Aha! Ia să vedem și noi...

Bătrînul își scoase ochelarii cu mișcări tacticoase, apoi potrivindu-și-i începu să studieze și el afișul.

— Păcat, măi Costică!

— Ce să fie păcat?

— De două ori păcat! O dată că nu scrie pe afiș ce era pe meleagurile astea înainte de 23 August 1944...

— Scrie! Cum să nu scrie! Dar nu știi dumneata să citești!

— Eu nu văd nimic! Unde?

— Păi, dacă nu se făcea mai nimic ce vrei să scrie? Erau doar cîteva echipe de fotbal, asta numești dumneata activitate sportivă? Merită să mai scrie așa ceva?

— Merită. Să știe toți că pe meleagurile noastre nu se făcea mai nimica, iar astăzi — aici arătă spre afiș — uite ce se face! Așa-i?

— Așa-i! Bine grăiești dumneata. Dar ziceai că îi de două ori păcat!

— Chiar. E păcat că nu-s și eu ca voi, măi flăcăiași. Ce-aș mai bate mingea sau aș sări peste... alea, cum le ziceți voi?

— Pista G.M.A. îi zicem, nea Vasile!

— E, parcă numa aia-i! Cite nu mai faceți voi?...

Pala de vînt prinse ultimele cuvinte și le purta departe, în jos, pe Siret:

— Cite nu mai faceți voi? Cite...

UNDE VIITORUL E PREZENT...

Există o trăsătură comună pe care o intilnești la toți constructorii: punerea unui semn de egalitate între prezent și viitor. Ei „văd" pe locul sterp, unde vîntul gonește încă ciulinii, înălțîndu-se clădirile viitoarei uzine, halele diferitelor secții sau viitorul baraj sau mai știu eu ce altfel de construcții. Prima oară rămîi surprins, îi crezi visători, apoi îi asculți și farmecul celor spuse te face și pe tine să vezi cu ochii minții ceea ce îți descriu ei înflăcărat.

N-am ramas suprins cînd un tînăr absolvent al Institutului de Construcții din București îmi schița cu gesturi largi viitorul Combinat siderurgic de la Galați. Parcă l-ar fi avut în fața lui și numai l-ar explica unui străin de aceste meleaguri. Acolo, unde Siretul, obosit de lungul drum pe care l-a făcut, curge mai domol si mai înțelept ca oricînd, si se varsă în Dunăre, pe dealurile de lîngă Șoldana, unde se va înălța viitoarea „cetate de foc" gălățeană.

Cum e normal, am discutat de toate, și pînă la urmă tot la sport ne-am oprit. Savel Rotaru este membru al asociației sportive „Combinatul", avind adeziunea nr. 1. Deci cel mai vechi sportiv al asociației. Vechi e un fel de a zice, că pe aici totul este nou.

Activitatea sportivă a început cu baschetul. Acum echipa lor joacă în campionatul orășenesc. Ce rezultate au obținut? Deocamdată înfrîngeri de la echipe cu vechi „state de serviciu" dar... Mereu sosesc noi muncitori, tehnicieni și ingineri pe șantier și atunci... Secția de tenis de masă va participa într-o competiție orășenească. Cîți inși sînt în secție? 30! Dintre aceștia, peste cîteva zile, se va selecționa echipa reprezentativă a asociației. Responsabilul secției este talentatul jucător, tehnicianul Paul Jijie. Nici șahiștii nu vor rămîne mai prejos. Și ei se pregătesc pentru campionatul republican de șah ce va începe în curînd. Printre ei cel mai bun pare a fi inginerul Constantin Bîrzoi, sportiv de categoria I.

Echipele de fotbal si volei sînt încă... în embrion. Dar cum va permite timpul vor trece pe teren, la activitatea... practică. Zilele trecute, în cadrul ședinței organizației de U.T.M., tinerii au hotărît să construiască prin muncă voluntară un teren de baschet și două de volei. Canotorii... (n-ați știut desigur că tînăra asociație are și o secție de canotaj?), își vor începe în curînd antrenamentele. Ei așteaptă cu nerăbdare să primească ambarcațiile promise de către consiliul orășenesc U.C.F.S. Galați, care în toate ocaziile, îi sprijină. Printre iubitorii sportului nautic am găsit și doi sportivi fruntași: Lucian Predescu și Victor Ghelez. O sportivă care așteaptă cu nerăbdare venirea primăverii este Elena Merlan. Ea va concura în acest sezon la probe de sprint și garduri. Să amintim și de Angela Năstase, talentata parașutistă, care a fost campioană absolută în 1957, iar anul trecut a ocupat locul IV în cadrul campionatelor mondiale de la Sofia. Și ea așteaptă reluarea antrenamentelor.

Pe malul Siretului și al Dunării se construiește, se invață, se face sport.

Desenatoarea Angela Năstase, cunoscuta parașutistă, în fața planșei.

„Să ne reprezentați cu cinste! Succes!!" — urează președintele și tehnicianul consiliului raional U.C.F.S. Bacău tinerilor schiori din Răcăciuni și Itești care merg la faza regională a campionatului republican de schi pe 1961.

O SEARĂ OBIȘNUITĂ

— Incotro, Mircea?

— Spre cămin. Vii cu mine?

— Dar ce-i nou pe acolo?

— Multe. Vorbește doctorul nostru despre poliomielită, apoi rulează „De la Apenini la Anzi", echipa culturală are repetiții, în altă sală sînt finalele Spartachiadei...

— Tu la ce mergi?

— Eu? La întrecerile Spartachiadei. Azi se întrec cei mai buni la șah și tenis de masă. Vii?

In loc de răspuns, celălalt îl prinse de braț și porniră amîndoi grăbiți spre căminul cultural din Răcăciuni...

...Răcăciuniul de azi nici nu poate fi comparat cu cel de ieri. Gospodăria colectivă „Secera și Ciocanul" intră în al 11-lea an de existență. Din 1954 s-a aprins și la ei lampa lui Ilici. Numai este o noutate la Răcăciuni să vezi pe localnici transportînd noi garnituri de mobilă, aparate de radio sau biciclete încă ambalate în hîrtie gălbuie. Sportul a devenit o cunoștință dragă a țăranilor muncitori din această comună situată în apropierea Siretului.

Asociația sportivă Avîntul are peste 360 de membri. Cite secții pe ramură de sport? Multe: fotbal, volei, atletism, tenis de masă, șah, schi și oină.

Am uitat să amintim de două sporturi mai noi în această comună. Este vorba de trîntă și haltere, sporturi care prind acum rădăcini adinci în acest colț al țării. Cel mai bun „ridicător", Constantin Udrea, care a plecat nu de mult la armată, a scris: „Se mai face sport la Răcăciuni?" In numele sportivilor din comună răspundem noi tînărului militar: „Mai mult ca niciodată. Vei citi curînd de isprăvile Paraschivei Lepădatu, talentata atletă, de cursele spectaculoase ale lui Ion Cruceanu, extrema dreaptă a echipei de fotbal, de performanțele schiorilor Dumitru Lupu și Constantin Gherasim și de inimoșii sportivi ai școlii profesionale horticole din comuna voastră. Ai să fii mîndru de ei așa cum erau și ei de tine cînd erai acasă".

240 de membri U.C.F.S.

In comuna Ivești, din apropierea confluenței Bîrladului cu Siretul, oamenii au preocupări multiple. Ei își folosesc timpul lor liber în chip diferit. Unii, și numărul lor devine din ce în ce mai mare, au îndrăgit sportul. Asociația lor sportivă, Recolta, de pe lîngă G.A.S. Ivești, numără peste 240 de membri, dintre care 25 femei. Dacă l-ai întreba pe Anton Iulian, președintele asociației, care e cea mai bună secție pe ramură de sport l-ai pune în vădită încurcătură. Ce să-ți spună? De cei 60 de tineri care practică atletismul? De aruncătorul de greutate Matei Honțanu, care e cel mai bun pe comună? N-ar trebui totuși să înceapă cu tenisul de masă care e practicat de peste 100 de sportivi? Cei mai buni jucători la această disciplină sînt Mircea Caranaș, electrician, secretar al comitetului U.T.M. pe G.A.S., Costică Constantinescu, contabil și Nicolae Munteanu, îngrijitor.

Cel mai „proaspăt" sport este ciclismul. Numărul mare de biciclete, care de altfel e în continuă creștere, face să apară noi și noi candidați la titlul de cel mai bun ciclist al comunei. Dintre cei mai talentați amintim pe maistrul viticol Dumitru Ghenea, lemnarii David Apostol și Constantin Bulai. Doi tineri, buni în producție și tot atît de buni și pe terenurile de sport, sînt fotbaliștii Gheorghe Costin și Romeo Munteanu.

Cînd trebuie organizată o competiție de mase, care are în programul ei și întreceri de șah, atunci e mobilizat întreg consiliul asociației. Motivul? Cei peste 100 de concurenți, cu seriile și finalele respective, dau destulă bătaie de cap. Iată și cîțiva șahiști, a căror nume le-am întîlnit pe o listă de concurs: Ion Pîndaru, tractorist, Nicolae Manolache, conductor de atelaj, Nicolae Tăpăleanu, îngrijitor de cai, Ion Bocăneală, tractorist, Ștefan Vîlcu, contabil...

Să spunem două cuvinte și despre secțiile de volei și de popice, ca și despre viitoarele secții de motociclism și... natație. Voleiul și popicele se practică cu regularitate (la popice vin peste 100—120 de tineri și vîrstnici) iar înființarea unei secții de moto e posibilă în curînd deoarece numărul celor care-și cumpără motociclete crește pe zi ce trece. Cei din Ivești plănuiesc să-și facă și un bazin de înot cu un solar pentru cei mici...

Materiale redactate de: OTTO BENKO